

18de JAARGANG, NR. 344
28 SEPTEMBER 2020

IN DIT NUMMER:

1 BERICHTEN

4 JAZZ OP PAPIER

5 JAZZ OP DE PLAAT

Eric Ineke JazzXpress, Roots Magic,
 Scofield/Swallow, Antoine Pierre e.a.

9 JAZZ OP DE PLANKEN

Paradox Jazz Orchestra.

EN VERDER (ONDER MEER):

11 Prince Lasha (Erik Marcel Frans)

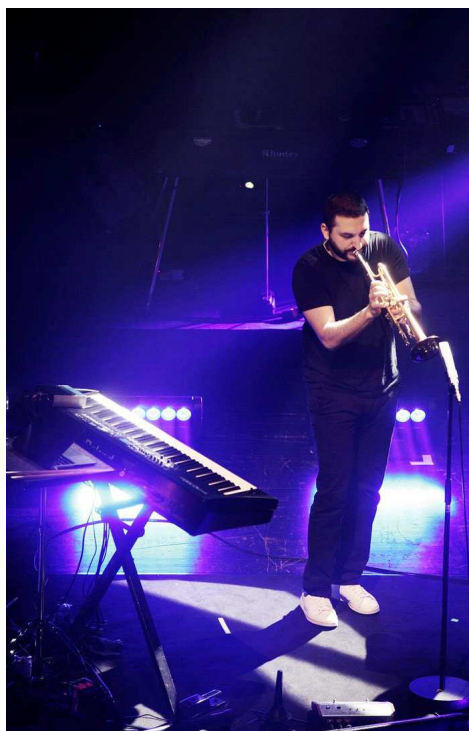
15 Leidse Geluiden (Marcel Schikhof)

17 JAAR JAZZFLITS

01 09 2003 - 01 09 2020

NR 345 KOMT 12 OKTOBER UIT

BERICHTEN

Ibrahim Maalouf. (Foto: Joke Schot)

Verkoop toegangskaarten

Gent Jazz Festival 2021 gestart

De verkoop van kaarten van het Gent Jazz Festival 2021 is gestart. Het vindt van 8 tot en met 17 juli op de Bijlokesite plaats. Onder anderen trompettist Ibrahim Maalouf, toetsenist Herbie Hancock, zanger Gregory Porter en uit België Black Flower, Antoine Pierre, Compro Oro en AliA staan op het programma. Ook Sting en Van Morrison komen naar Gent.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

**FONDS PODIUMKUNSTEN MAG JAARLIJKS
 15 MILJOEN EXTRA RIJKSSUBSIDIE VERDELEN**

Het Fonds Podiumkunsten (FPK) mag jaarlijks 15 miljoen extra rijkssubsidie verdelen, zo werd op Prinsjesdag bekendgemaakt. Het geld gaat in de jaren 2021 tot en met 2024 naar 71 instellingen waarvan de subsidieaanvraag door de FPK-keurmeesters in augustus positief is beoordeeld. Desalniettemin kregen ze toen geen subsidie, omdat het budget daarvoor ontbrak. Saxofonist Paul van Kemenade en het Jazzorchester of the Concertgebouw staan op de lijst van 71.

Bij Paul van Kemenade gaat het om een subsidiebedrag van jaarlijks 100.000 euro en bij het Jazzorchester of the Concertgebouw om jaarlijks 400.000 euro. De definitieve verdeling van de extra gelden vindt plaats in samenspraak met het ministerie van OCW, zo meldt de website van het Fonds Podiumkunsten op 15 september. Als ministerie en Fonds eruit zijn, krijgen de gehonoreerde instellingen bericht. Henriëtte Post, directeur Fonds Podiumkunsten: "We zetten alles op alles om snel en zorgvuldig alle 71 instellingen te kunnen berichten over de precieze verdeling van het extra geld."

(zie ook Jazzflits 342, pagina 2 bovenaan)

Cécile McLorin Salvant krijgt beurs van 275.000 dollar

Zangeres Cécile McLorin Salvant en drummer Andrew Cyrille krijgen een beurs van 275.000 dollar van de Doris Duke Charitable Foundation. Ze mogen de Doris Duke Performing Artists Award voor 250.000 dollar naar eigen inzicht besteden. De rest moeten ze opzij zetten voor hun pensioen. Het bedrag wordt over een periode van drie tot vijf jaar uitgekeerd. Naast de twee jazzmusici werd dit jaar aan nog zes artiesten – vier choreografen en twee toneelschrijvers - eenzelfde beurs toegekend. De Doris Duke Awards worden sinds 2012 jaarlijks uitgekeerd. Doris Duke (1912-1993) was de dochter van de stichter van de American Tobacco Company (dat onder meer het sigarettenmerk Lucky Strike voerde). Zij erfde de helft van zijn vermogen. Al eerder mochten onder anderen trompettist Ambrose Akinmusire, pianist Muhal Richard Abrams en saxofonist Steve Coleman een Doris Duke-beurs in ontvangst nemen.

John Engels in 2015 tijdens de viering van zijn 80ste verjaardag in het Bimhuis, A'dam. (Foto: Joke Schot)

John Engels ontvangt Amsterdamse onderscheiding

Drummer John Engels heeft 5 september de Frans Banninck Cocpenning ontvangen uit handen van locoburgemeester Touria Meliani van Amsterdam. Hiermee werd waardering uitgesproken voor zijn 'indrukwekkende' internationale loopbaan, waarmee hij de hoofdstad als jazzstad promootte en vanwege zijn inzet voor jongeren en de buurtbewoners in Watergraafsmeer. Zo gaf hij workshops en schoolconcerten en gratis drumles aan jongeren die dat niet konden betalen. De penning is genoemd naar een 17de-eeuwse burgemeester van de stad en wordt sinds 1996 verleend aan Amsterdammers die zich ten minste tien jaar bijzonder verdienstelijk hebben gemaakt op cultureel, maatschappelijk of economisch gebied.

Londense jazzclubs heropen

Sinds medio september zijn de Londense jazzclubs Ronnie Scott's, 606, Jazz Café, Vortex en Spice of Life weer open. Met inachtnaam van de Britse coronarichtlijnen, dus met bezoekers op gepaste afstand van elkaar. De genoemde clubs waren sinds maart gesloten. Ronnie Scott's wilde in augustus al weer open gaan, maar moest daarvan op het laatste moment vanwege verscherpte regelgeving afzien. De programmering bestaat nog wel alleen uit Britse jazzmuzici. Het engageren van buitenlandse musici is door reisbeperkingen te lastig.

Jasper Staps nieuwe leider Frits Bayens Big Band

Na 45 jaar draagt naamgever Frits Bayens het dirigeerstokje van de Frits Bayens Big Band over aan Jasper Staps. Dat gebeurt 4 oktober tijdens een concert in de Bussel in Oosterhout. Het orkest speelt dan een aantal favoriete stukken van Bayens, onder anderen van Thad Jones, Maria Schneider, Vince Mendoza, Jim McNeely en Bill Holman. De Frits Bayens Big Band is een mix van niet-professionele muzikanten, conservatoriumstudenten en een enkele professional. Ooit leverden onder anderen pianist Rob van Bavel, bassist Marc van Rooy, trombonist Loek Boudesteijn en drummer Hans van Oosterhout een bijdrage aan dit ensemble.

Jazz&mo' Award 2020 voor John Snauwaert

De Vlaamse saxofonist John Snauwaert heeft de Jazz&mo' Award 2020 gekregen. Deze onderscheiding wordt jaarlijks uitgereikt door het jazzmagazine Jazz&mo'. De prijs is bedoeld voor een jazzmusicus die het afgelopen jaar opviel door 'vernieuwing, verbreding en verjonging'. Normaal gesproken is de uitreiking in maart onderdeel van het Leuven Jazz Festival, maar dit kwam vanwege de coronacrisis te vervallen. Eerdere winnaars waren onder anderen Frank Vaganée (2011), Bert Joris (2014), Bart Maris (2015), Robin Verheyen (2016), Nicolas Thys (2017), Peter Vermeersch (2018) en Chris Joris (2019).

Trijntje Oosterhuis maakt voor Blue Note kerstplaat met Jazzorchester of the Concertgebouw

Op 27 november verschijnt bij Blue Note een kerstplaat van zangeres Trijntje Oosterhuis. Ze maakte het album 'Wonderful Christmastime' met het Jazzorchester of the Concertgebouw. Onder anderen saxofonist Candy Dulfer en zanger Alain Clark stonden Oosterhuis in de studio als gast terzijde. Trijntje Oosterhuis maakte al eerder opnames voor Blue Note. In 2004 verscheen daar haar album 'Strange Fruit' en in 2006 'The Look of Love' met het Metropole Orkest en werk van Burt Bacharach. Negen jaar geleden maakte ze haar laatste album voor Blue Note: 'Sundays In New York' met het Clayton-Hamilton Jazz Orchestra. John Clayton is ook betrokken bij de nieuwe kerstplaat. Hij maakte een aantal arrangementen. Op de plaat staan veel bekende kerstliederen.

Nieuw live-album Keith Jarrett

Eind oktober verschijnt bij ECM een nieuw live-album van pianist Keith Jarrett: 'Budapest Concert'. Het concert werd live opgenomen in 2016, tijdens een Europese tournee waarvan het optreden in München al eerder op plaat uitkwam. Een deel van Jarretts familie heeft Hongaarse wortels.

Handelsbeursdirecteur wordt voorzitter European Jazz Network

Wim Wabbes, artistiek directeur bij de Handelsbeurs Gent, wordt de nieuwe voorzitter van het European Jazz Network. In het netwerk zijn tal van mensen en organisaties verenigd die zich bezighouden met Europese hedendaagse jazz en geïmproviseerde muziek.

Filmdocumentaire Billie Holiday half november uit in VS

Vanaf medio november draait in de Amerikaanse bioscopen een documentaire over Billie Holiday. 'Billie' is geregisseerd door James Erskine. Voor een groot deel is het materiaal afkomstig van journalist Linda Lipnack Kuehl. Zij sprak in de jaren zeventig voor een boek over de zangeres met onder anderen bassist Charles Mingus, zanger Tony Bennett en orkestleider Count Basie. Het boek kwam er niet, maar de interviews bleven bewaard. 'Billie' zal ook te zien zijn bij streamingdiensten.

Bekijk hier een video over de film:
<https://bit.ly/2RXxT5Z>

Heeft u jazznieuws?
Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

EUROPESE PRIJS VOOR JAZZDANMARK

JazzCamp for Girls. (Foto: JazzDanmark)

De organisatie JazzDanmark is onderscheiden met de derde jaarlijkse EJA Award for Music & Community. JazzDanmark promoot de Deense jazz zowel in eigen land als over de grenzen. Dat daarbij de laatste jaren de nadruk op vrouwelijke jazzmusici lag (onder meer het project 'JazzCamp for Girls'), viel bij de jury in de smaak. Zo ook de activiteiten met vluchtelingen (project 'Improv for Refugee Children'. "By looking into the future and planting the seeds of creativity among the youngest members of different communities and societies, JazzDanmark's legacy will be heard, seen and felt way into the future", verwacht de jury. JazzDanmark organiseert ook ieder jaar het evenement Danish Music Awards Jazz, dat op radio en televisie wordt uitgezonden. De EJA Award wordt uitgereikt door het European Jazz Network. **Meer info:** <https://jazzdanmark.dk/>

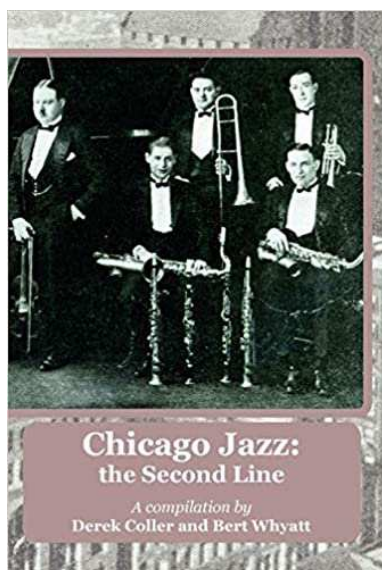
PODIUM JONG PROFESSIONALS WEER GESTART

Wethouder Marcel Cramwinckel opende 19 september het nieuwe seizoen van het Podium Jong Professionals Jazz in Voorschoten. Dat organiseert al 26 jaar jazzconcerten. De muziek op de openingsavond werd verzorgd door het kwartet van de Italiaanse zangeres-pianiste **Federica Lorusso**. Door de coronacrisis moest het publiek in het Cultureel Centrum over twee optredens worden verdeeld: 19.00 uur en 20.45 uur. (Persfoto)

JAZZ OP PAPIER

CHICAGO

Derek Collier en Bert Whyatt.
Chicago jazz :
the Second line : a compilation
 Edinburgh : Hardinge Simpole, 2018.
 XVIII, 333 pag. : ill.
 ISBN 978-1-84382-227-1 pbk
 (prijs 30 euro) -226-4 hardb. (52 euro).

Chicago jazz, wat houdt dat in? Oude historici hebben vaak de indruk gewekt dat het een apart genre was, in de netjes afgebakende, achtereenvolgende reeks van stijlen de tweede, na die van New Orleans. Er werden kenmerken aan toegeschreven die eerder golden voor een of twee incidentele opnamen dan dat van een stroming gesproken kon worden. Trefwoorden waren dan: een uitbarsting van twee maten door de band aan het eind van een solochorus, kortere frasen, een onafgewerkte toon, double time-patronen, kortom: meer opwinding. Het was een omschrijving van producer George Avakian bij een in 1955 uitgebrachte compilatie op Columbia CL 135 met opnamen van Paul Mares en Eddie Condon. Het gewicht ervan in de evolutie van de jazzhistorie werd ook al vroeg in twijfel getrokken, maar telkens weer stak de term de kop op als zijnde een op zichzelf staande stijl. De gezaghebbende New Grove Dictionary stelt echter ondubbelzinnig vast: "In general they varied the basic features of New Orleans jazz rather than developing an independent style."

In zijn handboek noemt Alyn Shipton het begrip niet eens. Ted Gioia, een andere historicus, haalt daarentegen - zonder verwijzing - Avakians kenmerken weer van stal en dat doen nu ook Derek Collier (1926) en Bert Whyatt (1920-2013) in hun inleiding. Daarbij blijft het overigens, want in het boek staat de muziek niet centraal.

De ondertitel 'The Second Line' zou de suggestie kunnen wekken dat het hier gaat over de meelopers bij een New Orleans brass band. Collier stelt dan ook voor 'The Unsung White Jazzmen of Chicago' en dat dekt de inhoud beter. In dertig hoofdstukken worden er zo'n vijftig musici behandeld. Om een idee te geven: de bekendsten zijn componist-arrangeur Elmer Schoebel, de pianisten Jack Gardner en George Zack, de klarinetten Rod Cless en Frank Chace en de trombonisten George Brunies (met drie pagina's het kortste hoofdstuk) en Floyd O'Brien (het langste: dertig pagina's!). Alle portretten, op één na, verschenen in de periode 1983-2015 in de bladen Mississippi Rag, IAJRC-Journal, Storyville en Jazz Journal (alle inmiddels opgeheven ...). Muggsy Spanier is vertegenwoordigd met drie korte stukken, als aanvulling op een in 1995 verschenen, zelfstandig werk van Bert Whyatt, 'The Lonesome Road'.

De artikelen laten zich het best vergelijken met Collers boek over Johnny Guarnieri (zie Jazzflits 335): dat was een aaneenschakeling van engagementen en andere optredens, een vorm die de leesbaarheid nu niet bepaald bevorderde. Aangezien het hier om een groot aantal musici gaat is de stof beter te vertalen. Bovendien is er meer afwisseling: een interview, lange brieffragmenten, citaten en overzichten. Geraadpleegde bronnen worden in de lopende tekst genoemd, zonder het gebruik van voetnoten. Er zijn overlappingen, daar velen in elkaars bands speelden. Het stuk over pianist Tut Soper bevat twee passages die ik al eerder tegenkwam. Muggsy Spaniers juiste geboortjaar is 1901; op pag. 281 is het oude - 1906 - nog blijven staan. Stuk voor stuk zijn ze vertegenwoordigd op een of meer foto's. Er is een uitgebreid personenregister, dat niet alleen verwijst naar de tekst, maar ook naar de discografieën en fotobijdrachten, compleet met instrument en/of functie. De band op het omslag is die van Sig Meyer uit 1924 (met Spanier staand rechtsboven en tenorist Volly De Faut zittend, tweede van rechts); het achterplat toont de andere helft, de viersmans ritmesectie. Geen boeiend boek om van a tot z te lezen, maar als naslagwerk is deze verzameling moeilijk te overtreffen.

Jan J. Mulder

JAZZ OP DE PLAAT

**THE ERIC INEKE JAZZXPRESS
FEAT. TINEKE POSTMA
What Kinda Bird Is This?
Challenge Records**

Bezetting:

Ian Cleaver (trompet),
Tineke Postma (altsax),
Sjoerd Dijkhuizen (tenorsax),
Peter Beets,
Rein de Graaff,
Rob Agerbeek (piano),
Marius Beets (bas),
Eric Ineke (drums).

Bekijk hier een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=aQ7T9Hj8ddQ>

Evenals de herdenking van Beethoven dreigde ook die van altsaxofonist Charlie Parker - hij zou op 29 augustus honderd zijn geworden - even in de soep te lopen door de coronanarigheid. Maar muzikanten zijn nou eenmaal fanatiek, die spelen toch wel, en zodoende groeit het aantal eerbetonen gestadig. Daarbij werpt zich meteen de vraag op: hoe herdenk je Bird? Door hem na te spelen? Nou nee - Parker was een individualist en wilde vast dat anderen ook een eigen stem laten horen. Intussen moet zo'n tribuut wel swingen en de blues hebben, als alles wat Parker speelde.

Precies die swing en die blues worden consequent door slagwerker Eric Ineke (1947) uitgedragen: op het podium, in de leslokalen van het Haags conservatorium en zijn geschriften. In Jazz Bulletin bracht hij laatst verslag uit van gastlessen op conservatoria waar de slagwerkers Philly Joe Jones, 'Papa' Jo Jones en Kenny Clarke niet kennen. Ja, ze kunnen vreselijk ingewikkeld doen en rare maatsoorten slaan, maar swingen? Ho maar. In zulke situaties wordt de missionaris in hem wakker: hij zal die jongelui wel eens even uitleggen waar het allemaal vandaan komt.

Een combinatie van traditie en eigen inbreng is te vinden op het tribuut van zijn eigen JazzXpress. De bandleiden selecteerden vooral de minder bekende stukken en de arrangeurs onder hen - Rob van Bavel, Sjoerd Dijkhuizen en Marius Beets - mochten zich uitleven. Zodoende leent menig stuk zich voor een jazzquiz. Bijvoorbeeld: welke thema's komen bij elkaar in 'What Kinda Bird Is This'? Antwoord: 'Moose the Mooche' (de timing van de melodie) en 'What is this thing called love' (de akkoorden). En waarom citeert trompettist Ian Cleaver hier Dizzy? Omdat het enige filmpje waarop Parker live is te horen - het resterende beeldmateriaal is geplaybackt - Bird laat zien met Dizzy in 'Hot house', wat ook weer een 'head' is over de genoemde akkoorden. Ik ga verder niets verklappen, anders blijft er niets over om de lange corona-avonden door te komen.

[...lees verder in de rechterkolom](#)

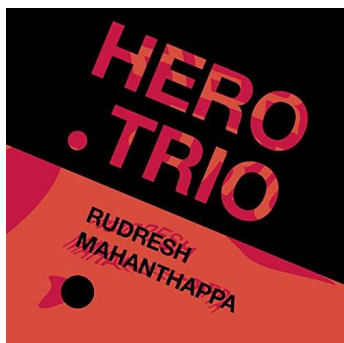
Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

Altsaxofonist Tineke Postma herinnert aan Lee Konitz: avontuurlijk, grillig, springend door alle registers, zelden vertrouwend op lickjes. Dat de bebop er wel degelijk achter zit, blijkt met name in 'Parker's mood'. Ian Cleaver (1996) is een subtiele blazer die kleine loopjes afwisselt met geraffineerde slierten. Heel timide doen en dan opeens uitpakken. Wijs en bezonnen, zo klinkt hij. En dat voor iemand van even in de twintig.

Van Bavel was voor de opnamen verhinderd wegens gezondheidsklachten (het gaat nu weer prima, dank u) en daarom haalde Ineke er drie andere, zeer uiteenlopende pianisten bij. Peter Beets davert als een orkaan, Rein de Graaff speelt alsof de geest van Bud Powell bezit van hem heeft genomen en nestor Rob Agerbeek (1937) beoefent nog immer de blues op gedistingeerde wijze.

De overtuigendste solist is echter tenorist Sjoerd Dijkhuizen. Naast Hank Mobley hoor je steeds meer Dexter Gordon in zijn spel. Luister maar hoe hij een versleten geacht loopje werkelijk helemaal van A tot Z speelt, lijsig en achter de beat aan. Tegelijkertijd blijft hij Sjoerd, want bij een blinddoektest zullen we er echt niet intuïnen. Mocht een Nederlandse jazzperiodiek eindelijk weer eens een poll uitschrijven, dan zou hij hoog kunnen scoren. Ineke wisselt een stuwende en empathische begeleiding af met glasheldere bebop-breaks die herinneren aan Klook, ofwel Kenny Clarke. Dat gaat van 'Oop bop sh'bam, a klook a mop', waarbij die 'klook' door het baspedaal wordt uitgevoerd. Opvallend is zijn huidige stuur in de jazz. De jazzpolitie leek hem decennialang niet helemaal serieus te nemen. Intussen was hij wel broodnodig om al die Amerikanen te begeleiden gedurende al die lange tournees en op al die North Sea Jazz Festivals. En kijk nu eens. Hij publiceerde zijn autobiografie 'The Ultimate Sideman' in 2012 en een paar jaar later behaagde het Zijne Majesteit om hem tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau te slaan. Dankzij keihard werken, gestadig vorderingen maken en een onvoorwaardelijke liefde voor het vak groeide hij uit tot een bebop-overlever en een bandleider. Het kan verkeren. **Jeroen de Valk**

RUDRESH MAHANTHAPPA**Hero Trio****Whirlwind Recordings**

Veel jazzmuzikanten debutereren met een plaat met standards, om vervolgens met eigen werk te komen. Altsaxofonist Rudresh Mahanthappa volgt de weg andersom. Na vijftien albums met zelfgeschreven composities stort hij zich nu op het werk van zijn muzikale helden. En zoals zovelen van zijn generatie zijn dat niet alleen Charlie Parker en John Coltrane (die ook aan bod komen), maar ook popgrootheden als Stevie Wonder en Johnny Cash. Het 'Hero Trio' (zowel de naam van de groep als van het album - waarvoor het drietal als superhelden op de foto ging) laat in al zijn enthousiasme horen waarom er voor deze negen stukken werd gekozen. In zijn combinatie van een fonkelende toon, soms halsbrekende tempo's en een maniakale drive doet Mahanthappa erg denken aan de 'ungung hero' Thomas Chapin. Hij dendert door Parkers 'Red cross' heen, zet een vette funkversie van 'I'll remember April' neer en weet je diep in je ziel te raken met zijn interpretatie van 'Sadness' van Ornette Coleman. Bassist François Moutin verricht in dit laatste nummer het broodnodige tranentrekkende strijkwerk. Drummer Rudy Royston kan prachtig kleuren, maar is ook thuis in vernietigende hiphop-breakbeats, zoals hij laat horen in de aan elkaar geknoopte stukken 'Barbados' (Parker) en '26-2' (Coltrane). Van de Johnny Cash-hit 'Ring of fire' maakt het drietal een feest met Rollins-trekken, inclusief de nodige ritmische ombuigingen. Mahanthappa zet zich met dit album neer als een van de belangrijkste altisten van zijn generatie en het Hero Trio kon ook wel eens hoge ogen gaan gooien in de eerstvolgende Downbeat-polls.

Herman te Loo**Bezetting:**

Rudresh Mahanthappa (altsax),
François Moutin (bas),
Rudy Royston (drums).

Kijk en luister hier naar 'Red cross':

<https://youtu.be/CrUm4CsKW8c>

ROOTS MAGIC**Take Root Among The Stars****Clean Feed**

'Take Root Among The Stars' is alweer het derde album van het Italiaanse kwartet Roots Magic. Opnieuw pakt het viertal uit met geïnspireerde versies van (vooral) muziek uit de AACM-achtige hoek. Componisten als Phil Cohran en Kalaparusha Maurice McIntyre zullen niet snel figureren op de muziekstandaard van veel andere bands. Maar Roots Magic laat horen dat het levende muziek is, die nog even hard kan knetteren als in de tijd waarin ze werd geconcipeerd. Zo zet het Sun Ra-achtige 'Frankiphone blues' van Cohran meteen de toon. Een fijne, aardse groove, een vocale fluitsolo van gast Eugenio Colombo en het feest kan niet meer stuk. Naast deze composities hebben de Italianen zich ook gestort op een tweetal stukken van blueshelden Skip James ('Devil got my woman') en Charlie Patton ('Mean cat blues'). Die sluiten wonderwel aan bij de rest van het repertoire en laten horen dat de kreet 'ancient to the future' van het Art Ensemble of Chicago wat te zeggen had. Roots Magic getuigt van de levensvatbaarheid van deze zwarte Amerikaanse muziek uit een zwaar en zeer onterecht ondergewaardeerde onderstroom. En dat die hier door vier blanke mannen van een zekere leeftijd uit Zuid-Europa wordt gespeeld doet daar totaal niet aan af. Ze hebben blijkbaar allemaal een zwarte ziel.

Herman te Loo**Bezetting:**

Alberto Popolla (klarinet, basklarinet, objecten),
Errico de Fabritiis (altsax, baritonsax, mondharmonica),
Gianfranco Tedeschi (bas), Fabrizio Spera (drums) + Eugenio Colombo (fluit, basfluit), Francesco Lo Cascio (vibrafoon, gong).

Bekijk hier een aantal video's van de band:

<https://www.roots-magic.com/listen-watch/>

SCHWAAR/OESTER/FRANKLÉ
Travellin' Light
 Leo Records

Een cd vol met standards zul je niet snel aantreffen in de catalogus van Leo Records. Toch is 'Travellin' Light' van het Zwitserse trio van pianist Alvin Schwaar, bassist Bänz Oester en drummer Noé Franklé dat op het eerste gezicht wel. Maar schijn bedriegt, want wie het album opzet zonder naar de tracklist te kijken, zal er niet zo snel bekend materiaal in horen. Het drietal verwerkt de composities uit het Great American Songbook en van componisten als Ellington en Coltrane alsof ze spontaan uit improvisaties ontstaan. Het heeft soms het effect van gebouwen en mensen wier contouren langzamerhand duidelijk worden vanuit een dichte mist. Veel van de stukken zijn tempoloos of rubato, maar de Zwitsers schuwen een fijne groove ook niet. Herbie Hancock's 'I have a dream' krijgt die aanpak. 'All the things you are' opent ook als een soort vrije improvisatie, maar dan bouwt pianist Schwaar het thema brokje voor brokje op en gebruikt die bouwstenen voor een melodische improvisatie met Tristano-trekken. 'My Ideal' klinkt mysterieus, met veel reverb, gestreken bas en beklopt piano-binnenwerk. Pas aan het eind van het album speelt het trio een tweetal stukken die redelijk dicht bij het origineel blijven: 'Big Nick' (Coltrane) en Ellington's 'Prelude to a kiss'. Na die onorthodoxe aanpak van de eerste stukken, komen deze twee als een verrassing. En dat maakt 'Travellin' Light' tot een leuk avontuur.

Herman te Loo

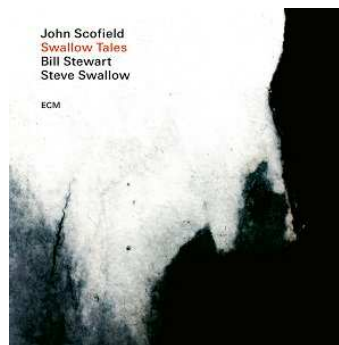
Bezetting:

Alvin Schwaar (piano),
 Bänz Oester (bas),
 Noé Franklé (drums).

Luister hier naar 'My ideal':

<https://youtu.be/ePIYnem0Q9g>

SCOFIELD | STEWART | SWALLOW
Swallow Tales
 ECM

Als onder de lezers van Jazzflits een blinddoektest gedaan wordt met 'Swallow Tales', zou (bijna) iedereen direct roepen: 'Sco en Swallow!' Terecht. Wat zijn deze mannen toch altijd herkenbaar! Het trio lijkt geen leider te hebben. Hun namen staan namelijk op alfabetische volgorde. Toch is gitarist John Scofield (68) wel degelijk de leider en initiatiefnemer. Hij koos negen composities van zijn vroegere mentor, bassist Steve Swallow (79). In de hoestekst zegt Sco dat hij enorm gesteld is op deze stukken en dat hij ze al meer dan veertig jaar speelt. Ze blijken een prima basis voor energieke improvisaties. De samenwerking van Scofield en Swallow is heel natuurlijk en intens: het album is in New York op één dag opgenomen.

Scofield maakte een onafzienbare reeks albums maar hij is op 'slechts' zeven ECM-cd's te horen. Hij verwerkt in hoog tempo een onuitputtelijke, onafzienbare stroom van ideeën. Steve Swallow treedt liever niet op de voorgrond. Hij is niet zozeer een initiatiefnemer. Maar de sfeer die hij opbouwt met zijn zoemende, gonzende basgitaar! Dat verveelt echt nooit. Hij speelt trouwens op een, ik heb het even voor u opgezocht: Citron AE5 Swallow Signature Custom.

'Away' is een aangename uitzondering op de energiestroom. Je hoort dat deze veteranen inmiddels vaak afscheid hebben genomen. Bill Stewart (53) roert zich op deze ballad slechts minimaal op de achtergrond. Ook op de rest van het consistente album stelt hij zich vooral gedienschtig op. Scofield roemt zijn 'muzikale stem in de muziek' en zijn swing. Terecht.

Peter J. Korten

Bezetting:

John Scofield (gitaar),
 Steve Swallow (bas),
 Bill Stewart (drums).

Luister hier naar 'Away':

<https://www.youtube.com/watch?v=ys8Jkt-dfLs>

ANTOINE PIERRE URBEX ELECTRIC
Suspended – Live At Flagey
 Outhere Music

Op zijn nieuwe album 'Suspended' steekt de Belgische drummer Antoine Pierre zijn muzikale inspiratiebronnen niet onder stoelen of banken. In de liner notes refereert Maarten van Roussett (de jazzcoördinator van Flagey in Brussel, waar de plaat live werd opgenomen) uitdrukkelijk aan 'Bitches Brew' van Miles Davis. Al bij de eerste noten kunnen we vaststellen dat de trompettist inderdaad een muzikale held van Pierre was. Maar van slaafse imitatie is hier zeker geen sprake. Sommige stukken kennen inderdaad wel een opvallende basgitaargroove (van Félix Zurstrassen) die sterk naar 'electric Miles' verwijst, maar even zo goed zijn er de atmosferische soundscapes 'Abstract: peace' en 'Abstract: tide'. Hierin maakt Pierre optimaal gebruik van de klankkleuren in zijn band, die in de basis dezelfde is als op het vorige album, 'Sketches of Nowhere'. Wel zijn Fender Rhodes-specialist Jozef Dumoulin en gitarist Reinier Baas toegevoegd en is saxofonist Ben van Gelder bevorderd van gast tot vast bandlid. Met zijn expressieve alt levert hij even veel solistisch vuurwerk als trompettist Jean-Paul Estiévenart en samen klinken ze lekker in de melodiearrangementen. Pierre heeft smeulige stukken geschreven voor Urbex Electric, die nog dagen nazingen in je hoofd. Het aanstekelijke 'Obsession' bijvoorbeeld, dat associaties oproept met Ian Carr's Nucleus (ook al zo'n fijne band die electric Miles tot voorbeeld had). Het publiek in de Flagey lust er hoorbaar wel pap van, want het applaus is terecht ovationeel.

Herman te Loo

Bezetting:

Jean-Paul Estiévenart (trompet), Ben van Gelder (altsax), Bert Cools (gitaar, elektronica), Reinier Baas (gitaar), Bram de Looze (piano), Jozef Dumoulin (Fender Rhodes, elektronica), Félix Zurstrassen (basgitaar), Antoine Pierre (drums, composities), Frédéric Malempré (percussie).

Luister en kijk hier naar de openingstrack, 'Steam': <https://youtu.be/SCQuG8mN9k8>

FLORIAN WITTENBURG
Beyond The Traceries
 Edition Wandelweiser

Op zijn nieuwste album, 'Beyond The Traceries' zet de Nederlands-Duitse componist Florian Wittenburg zijn muzikale speurtocht voort. Hij bedient zich hierbij van elektronica en akoestische instrumenten, zoals we van hem gewend zijn. In het titelstuk en in 'Of exile' manipuleert hij stemklanken tot een interessant stuk ruis. 'Moving thirds', op vibrafoon, gaat over tertsens-ontwikkeling. Het spannendst zijn de twee takes van 'Noise bowls', waarbij glazen schalen voor de klankproductie zorgen. Het levert meditatieve muziek op, die tegelijk fascineert door het caleidoscopische effect van alle boventonen.

Herman te Loo

Beluister hier tracks van het album:
<https://soundcloud.com/florian-91>

DE BESTE TRACKS VAN JIM HALL
 volgens gitarist Nels Cline

Secret love

Jim Hall

Album: Live In Tokyo
 (A&M/Horizon Japan, 1977)

My funny Valentine

Bill Evans/Jim Hall

Album: Undercurrent
 (Blue Note, 1963)

Without a song

Sonny Rollins

Album: The Bridge
 (RCA Victor, 1962)

Kyoto bells

Jim Hall

Album: Jazz Impressions Of Japan
 (A&M Japan, 1977)

Prelude to a kiss

Jim Hall/Ron Carter

Album: Alone Together
 (Milestone, 1973)

'Round Midnight

Jim Hall

Album: Jim Hall Live!
 (A&M/Horizon, 1976)

Bron: JazzTimes

PARADOX JAZZ ORCHESTRA

Bezetting:

Jasper Staps (leider, dirigent),
 Dave Vreuls, Robin Rombouts,
 Teus Nobel, Koen Smits (trompetten).
 Martijn Sohier, Alex van Abelen,
 Ron Olisläger (trombones),
 Daniël Daemen, David Romanello,
 Jesse Schilderink, Guido Nijs, Jan Menu
 (saxofoons, klarinetten),
 Rembrandt Frerichs (piano),
 Jos Machtel (contrabas),
 Niek de Bruijn (drums).

Datum en plaats:

23 september 2020,
 Concertzaal, Theaters Tilburg,
 Rotterdam.

Eind vorig jaar ontstond bij saxofonist/arrangeur/bigbandleider Jasper Staps en trompettist Teus Nobel het idee om een bigband te formeren met de beste jazzmusici die we in ons land hebben. Bartho van Straten was bereid jazzpodium Paradox ter beschikking te stellen en voordat men het in de gaten had was de nieuwe bigband Paradox Jazz Orchestra (PJO) een feit. De bedoeling was in eerste instantie om bijna zonder te repeteren vijf thematische concerten te geven. De musici krijgen van tevoren de arrangementen en partijen per mail thuis en zien elkaar twee uur voor het optreden voor het eerst. In niet veel meer dan een uur worden de stukken vluchtig doorgenomen, Staps geeft aanwijzingen en Frerichs noteert met een potloodje de aanwijzingen. Dit alles is openbaar en kan door het publiek worden meebeleefd. Na een korte pauze begint het concert.

In januari ging dit unieke concept van start met de arrangementen van het door Staps hogelijk bewonderde orkest The Skymasters. Een maand later was het de beurt aan een 'Tribute to Buddy Rich'. Paradox was stijf uitverkocht, de band paste net op het podium en de reacties waren laaiend enthousiast. Totdat corona roet in het eten gooide. Duke Ellingtons 'Far East Suite' en 'Remembering Jerry van Rooijen' werden uitgesteld.

En toen met onderlinge afstand het muziekleven weer verder ging had het uitsstel niet tot afstel geleid. Paradox werd tijdelijk ingeruild voor de grote concertzaal van de Theaters Tilburg, die met grote gaten tussen de toeschouwers leeg leek maar toch uitverkocht was, en werd de draad opgepakt alsof er niets was gebeurd.

[...lees verder op de volgende pagina](#)

JAZZ OP DE PLANKEN

Guido Nijs. (Foto: Tom Beetz)

Achterste rij vlnr: Jan Menu, David Romanello, Jesse Schilderink, Guido Nijs, Daniël Daemen. Midden: Rembrandt Frerichs, Niek de Bruijn, Jos Machtel, trompetten van achteren naar voren: Teus Nobel, Koen Smits, Dave Vreuls, Robin Rombouts. (Foto: Tom Beetz)

Duke Ellingtons suite 'Far East Suite' is hoog gegrepen. Deze complexe muziek van Billy Strayhorn en Ellington werd in 1966 opgenomen naar aanleiding van een in 1963 door het US State Department georganiseerde tour naar het Midden-Oosten, die het orkest in Syrië, Jordanië, India en Iran bracht. In Turkije aangekomen werd John F. Kennedy vermoord en de tour afgebroken. De suite werd aangevuld met 'Ad Lib on Nippon', door Ellington geschreven naar aanleiding van een andere tour die een jaar later plaatsvond naar Japan.

De suite wordt door velen, onder wie Jasper Staps, als de mooiste suite van Ellington beschouwd. De muziek is geïnspireerd door de tour, de nummers zijn genoemd naar plaatsen waar ze geweest zijn, maar het is 'gewone' Ellington-muziek. Dus geen muzikale Midden-Oosten invloeden, geen aparte maatsoorten, maar gewoon prachtige muziek. Het mooiste nummer 'Isfahan', misschien wel de mooiste Ellington-ballad ooit, werd zelfs ruim voor de trip geschreven en heette toen nog 'Elf'. Hoe bracht het Paradox Jazz Orchestra het ervan af? Echt vergelijken met de uitvoering van Ellington is niet eerlijk. Ellington had een orkest dat vrijwel dagelijks speelde, voor de opnamen werden drie dagen uitgetrokken en er werden verschillende takes opgenomen. Een heel verschil met een orkest waarvan de leden maanden niet hebben kunnen spelen en de repetitietijd nog geen twee uur was. Het resultaat was daardoor slordiger dan het origineel, en bepaalde elementen zoals de hoge noten van Cat Anderson waren weggelaten. Sterk was wel de benadering, die veraf stond van een kopie. Tensorsaxofonist Guido Nijs koos zijn eigen weg en deed geen enkele poging om in de buurt te komen van Paul Gonzalves, die toentertijd als een stoomwals door de nummers denderde. Jesse Schilderink speelde in 'Isfahan' nog wel een prachtige romantische solo met Johnny Hodges in zijn achterhoofd, maar liet hem in 'Blue Pepper' met een woeste solo achter zich. Het orkest kwam op volle stoom in de meer traditionele bigbandnummers als 'Blue Pepper' en 'Ad Lib on Nippon'. Hier was het PJO explosief zoals Ellington dat ook was, en was het hamerende piano-spel van Rembrandt Frerichs heel eigen en tegelijk ook helemaal in de geest van Ellington. Het optreden werd afgesloten met een toegift die niet bij de suite

[...lees verder in de rechterkolom](#)

Teus Nobel (met pet) en Koen Smits. (Foto: Tom Beetz)

Jasper Staps. (Foto: Tom Beetz)

hoorde. Het Ellington-nummer 'Sultry serenade' in een voor The Skymasters geschreven arrangement van Rob Pronk. Een betere reclame voor het komende concert met werk van The Skymasters met Boy-Edgar-prijswinnaar Ack van Rooijen als gast is niet denkbaar. **Tom Beetz**

Achterste rij: Jan Menu, David Romanello. Voor: Rembrandt Frerichs, Niek de Bruijn. (Foto: Tom Beetz)

WILLIAM B. 'PRINCE' LASHA (1929-2008)

Deze bijdrage over avant-garde jazzmuzikant Prince Lasha begint met een herinnering aan vier jazzstandards: 'Body and soul', 'Everything happens to me', 'Just friends', 'Out of nowhere'. Eigenaardig? Nee, ze staan alle vier op de plaat 'Insight' van de saxofonist-fluitist, opgenomen in 1966 met Engelse muzikanten rond pianist Stan Tracey (1926-2013). Vermoedelijk hadden die Engelsen minder moeite met die klassiekers dan met de composities van Prince Lasha zelf. (Nuttin' out Jones', het eerste nummer van het album, is daar een voorbeeld van: <https://bit.ly/2FVn7Lk>.)

BODY AND SOUL (1930)

Johnny Green-Heyman-Sauer-Eyton

Toen saxofonist Coleman Hawkins zijn versie van 11 oktober 1939 onsterfelijk maakte was de song al negen jaar oud, zijn versie klinkt bekend in de oren. De muziek kwam van Johnny Green. Trompettist Louis Armstrong vertolkte de song op 9 oktober 1930. De eerste opname is toegekend aan Jack Hylton op 7 februari 1930, Bert Ambrose volgde op 22 februari 1930. Tientallen versies bestaan, tenorsaxofonist Chu Berry met zijn Little Jazz Ensemble speelde het nummer op 11 november 1938, waarbij trompettist Roy Eldridge het succes naar zich toetrok. Bijzonder is de uitvoering van baritonsaxofonist Serge Chaloff met Boots Mussulli op altsax, met trompettist Herb Pomeroy op 4 april 1955. Saxofonist John Coltrane heeft een klassieke prestatie op 24 oktober 1960. Saxofonist Art Pepper boeit met een versie in Japan op 22 november 1981.

Beluister Peppers 'Body and soul':
<https://bit.ly/2S2VOBa>

EVERYTHING HAPPENS TO ME (1941)

Tom Adair-Matt Dennis

Een eerste vertolking werd op 7 maart 1941 gezongen door Frank Sinatra bij het orkest van Tommy Dorsey. Het nummer werd extra bekend door 'Charlie Parker With Strings' van 30 november 1949, Billie Holiday zong op 14 februari 1955 deze standard met trompettist Charlie Shavers, klarinettist Tony Scott, saxofonist Budd Johnson, pianist Carl ...lees verder in de rechterkolom

DISCOGRAFISCHE NOTITIES

De hoes van het album 'Insight' van het Prince Lasha Ensemble.

Drinkard, gitarist Billy Bauer, bassist Leonard Gaskin en drummer Cozy Cole. Art Pepper speelt zijn versie 'Live At Donte's' op 24 november 1968.

Billie Holiday in 'Everything happens to me':
<https://www.youtube.com/watch?v=Ve3uJxMIIDw>

JUST FRIENDS (1931)

John Klenner, Sam M. Lewis

Eerste uitvoering door Red McKenzie Orchestra op 15 oktober 1931 voor Columbia. Glen Gray met het Casa Loma Orchestra speelt het voor Decca op 21 september 1941. Op 18 juli 1963 is het nummer opgenomen door twee grote tenorsaxofonisten op 'Sonny Meets Hawk'. Op 1 mei 1967 speelt gitarist Pat Martino zijn versie op 'El Hombre' met Hammondorgeliste Trudy Pitts (Jazzflits 339) (OJC 195).

'Just friends' op 'Sonny Meets Hawk':
<https://www.youtube.com/watch?v=oQA5JAb2bew>

OUT OF NOWHERE (1931)

Edward Heyman-Johnny Green

Bing Crosby had met dit nummer zijn eerste hit vast op 30 maart 1931 voor Brunswick. In het Frans luidt dat 'De nulle part' met Django Reinhardt en André Ekyan op 11 september 1941. Er circuleren nog tientallen versies, onder meer door Coleman Hawkins en Benny Carter in Parijs met Django (1937), Ella Fitzgerald (1939), Teddy Wilson met Lena Horne (1941), Les Brown (1942). Op de plaat 'Everything Must Change' (Muse 5190) zingt Morgana King, de ex-vrouw van trompettist Tony Fruscella, haar versie op 8 augustus 1978.

De 'Out of nowhere' van Morgana King:
<https://www.youtube.com/watch?v=IWEZhaZmakk>

...lees verder op de volgende pagina

WILLIAM B. 'PRINCE' LASHA

Geboren in Fort Worth, Texas,

10 september 1929

Overleden in Oakland, California,

12 december 2008

In Fort Worth en die Texaanse regio vinden talrijke muzikanten hun roots: Saxofonist Tex Beneke (1914-2000), klarinettist-saxofonist John Carter (1929-1991), saxofonist Ornette Coleman (1930-2015), gitarist Cornell Dupree (1942-2011), saxofonist Julius Hemphill (1938-1995), drummer Ronald Shannon Jackson (1940-2013), saxofonist King Curtis (1934-1971), saxofonist Dewey Redman (1931-2006) en bluesgitarist T-Bone Walker (1910-1975). Helaas kon ik het boek 'Fort Worth's Giants Of Jazz' van Michael H. Price niet raadplegen.

'All About Jazz' publiceert op 5 december 2005 in een interview - 'Prince Lasha's Inside-Outside Story' - gedetailleerd zijn levensverhaal, in deze Jazzflits bondig weergegeven. Saxofonist-fluitist Lasha behoort tot de muzikanten die in de jaren zestig jazzgrenzen hebben verlegd: de saxofonisten Ornette Coleman, Sonny Simmons, Eric Dolphy (1928-1964), orkestleider Sun Ra (1914-1993), pianist Cecil Taylor (1929-2018) en John Coltrane (1926-1967). Hij kwam in de avant-gardejazz nooit op de eerste rij, te traditioneel voor 'free music', te 'free' voor traditioneel.

Lasha komt uit een muzikale familie, zijn oom schreef in de jaren veertig arrangementen voor Count Basie. Zelf heeft Lasha vijf zonen en vier dochters op de wereld gebracht, de traditie werd voortgezet, want allen zijn muzikant geworden.

...lees verder in de rechterkolom

Terwijl ik aan deze bijdrage werk luister ik naar 'Eric Dolphy, Musical Prophet, The Expanded 1963 New York Studio Sessions' van 1 & 3 juli 1963, Prince Lasha is op 3 juli aanwezig op 'Music matador', 'Iron man', 'Mandrake', 'Burning spear' (Resonance Records, HCD 2035, drie-cd-doesje uit 2018, waarvoor ik 36 euro betaalde).

Luister hier naar 'Music matador':
<https://bit.ly/344bDwK> (Met: Lasha, Simmons, Dolphy, Jordan, Davis, Moffett)

Kijk ook: Prince Lasha Quartet met Woody Shaw 'Live in Novi Sad', 1987:
<https://bit.ly/341Rx6r>

De hoes van het album '6 x 6', uitgebracht in augustus 2020.

Ornette Coleman behoort tot de eerste partners van Lasha, ze hadden saxofoon gestudeerd en waren al op de hoogte van de bop van Charlie Parker, beiden zouden wel acht jaar samenspelen. Lasha volgde zijn middelbare studies aan de Terrell High School in Fort Worth, sinds 1882 de eerste zwarte school in die stad. Coleman en Lasha kenden elkaar uit hun schoolorkestjes, waarbij ook Charles Moffett (1929-1997), de vader van bassist Charnett Moffett (°1967) en van drummer Codaryl 'Cody' Moffett (°1984), vader Charles was een tijdje drummer bij Little Richard.

In **1947** vormden ze een eerste groep met een setlist van Louis Jordan, Thelonious Monk. Saxofonist Harold Land speelt af en toe mee. Ze gaan nog wat in de leer bij the 'godfather of modern saxophonists' Red Connor (°1931), volgens Dewey Redman één van de beste saxofonisten die hij ooit hoorde.

Rond **1950** wil Lasha gaan studeren in New York, Ornette Coleman zoekt heil in Californië.

Wat later verhuist Lasha ook naar de Bay Area. In Oakland ontmoet Lasha in **1954** altsaxofonist Sonny Simmons (°1933), Simmons en Lasha treden in **1960** op in een TV Show in Sacramento.

Eind **1962** worden acht Lasha-Simmons composities gespeeld voor de elpee 'The Cry!', met bassist Gary Peacock (1935-2020). Die had in 1956 in Duitsland zijn militaire dienst volbracht, had een eerste job gehad bij Wener Hans Koller (1921-2003) en was in 1950 naar Duitsland uitgeweken.

Van **1963** tot 1965 resideert Lasha met Simmons in New York. Ze arriveren in de Five Spot waar Eric Dolphy concerteerde, uit de kennismaking volgen afspraken in 1963 voor opnamen met Dolphy. In die periode organiseren Lasha en Simmons hun orkest, de Firebirds of Vuurvogels, samenspel met vibrafonist Bobby Hutcherson en Charles Moffett.

Vanaf **1965** komt Lasha twee jaar naar Europa, in Hamburg bij het Jazz Composers Orchestra. Hij speelt met saxofonist Steve Lacy, pianist Paul Bley, gitarist Attila Zoller, Gary Peacock en drummer Barry Altschul. Lasha gaat dan enkele maanden naar het Engelse Kensington, niet ver van Buckingham Palace.

...lees verder op pagina 17

VARIA

Eerste namen Mondriaan Jazz 2020

De editie 2020 van het festival Mondriaan Jazz is 14 november gericht op combinaties van Nederlandse jazztoppers en de nieuwe garde. De eerste combinaties zijn bekendgemaakt: Niels Broos x Jamie Peet x Jameszoo; Han Bennink x Reinier Baas x Ben van Gelder en Tineke Postma x Sun Mi Hong x Fuensanta Méndez. Verder treedt Yoràn Vroom's Group of Friends op. Het festival vindt plaats in Den Haag, in de podia PAARD, het Koorenhuis en Billytown.

Info: <https://www.mondriaanjazz.nl>

Zondagssessies met Bas van Lier in Amstelveen

In oktober zal pianist Bas van Lier elke zondagmiddag in Amstelveen optreden met een gast. Plaats van handeling is Brasserie Paardenburg. De gasten zijn: Nico Dijkshoorn (4 oktober), gitarist Anton Goudsmid (11 oktober), saxofonist Benjamin Herman (18 oktober) en violiste Julia Phlippens (25 oktober). Aanvang 14.30 uur.

Vrije Geluiden podcast over jazz

VPRO's Vrije Geluiden maakt een podcastserie over jazz. Elke zondag verschijnt een nieuwe aflevering. Aflevering 1 behandelt Londense jazzvernieuwers en de elektrische aardverschuiving van Miles Davis; aflevering 2 heeft muziek voor deze tijd als onderwerp en verder praat daarin Boy Edgar Prijs-winnaar Ack van Rooyen over bebop. Jazzlegende Thelonious Monk op een middelbare school en drummer Han Bennink over vrije improvisatie, is de omschrijving van aflevering 3.

Luister hier: <https://bit.ly/2FSUwGu>

BE Prijs Tournee Jasper Blom start

Op 4 december 2019 ontving saxofonist en componist Jasper Blom de Boy Edgar Prijs 2019. Aan de prijs is de Boy Edgar Prijs Tournee verbonden. Die zou aanvankelijk eind april van start gaan, maar de coronacrisis gooide roet in het eten. Nu start Blom op 14 oktober in Nijmegen alsnog. Samen met Martijn Vink op drums, Frans van der Hoeven op bas, Jesse Ruller op gitaar en als speciale gast pianist Pablo Held doet hij een aantal optredens in oktober en november. Jasper Blom komt onder meer in Tilburg, Groningen, Amsterdam, Enschede, Leiden, Maastricht en Zaandam. Eind november is het laatste optreden tijdens het festival Amersfoort Jazz.

Info: <http://www.boyedgarprijs.nl>

OVERLEDEN

Mick Paauwe in 2013 in De Groene Engel in Oss. Ze overleed 13 september jl. (Foto: Tom Beetz)

Ira Sullivan, 21 september 2020 (89)

Fluitist, saxofonist en trompettist. Autodidact. Bebopper. Groeide op in Chicago. Trad daar in 1955 een week op met altsaxofonist Charlie Parker. Toerde een jaar later voor zeven maanden met Art Blakey's Jazz Messengers, maar bleef daarna liever dichterbij huis. Is te horen op tientallen platen. Onder anderen van trompettist Red Rodney, drummer Elvin Jones, saxofonist Dexter Gordon en drummer Roy Haynes. (hve)

Stanley Crouch, 16 september 2020 (74)

Sloot zich als drummer en als dichter vanaf eind jaren zestig aan bij de vrije beweging. Liet zich steeds meer gelden als een controversieel publicist, zeker toen hij in de jaren tachtig de gematigder koers volgde van Wynton Marsalis en de zijnen. Publiceerde in 2013 een biografie van Charlie Parkers beginjaren, 'Kansas City Lightning'. Hij bereidde een tweede deel voor, maar het is onbekend of hij dit heeft kunnen voltooien. (jjm)

Mick Paauwe, 13 september 2020 (53)

Speelde bas, basgitaar, maar vooral baby bass in diverse salsa-bands en bands als Bye-Ya!, Bongomatik, Cubop City Big Band en Nueva Manteca. Had haar eigen latin-kwartet Son Bonbon. Was ook actief bij Corrie van Binsbergen, Mijke Loeven en Arend Niks. Als lid van Nieuw Niks deed zij mee aan muziektheatervoorstellingen. (hve)

VARIA

Jazzorchester of the Concertgebouw presenteert nieuwe album in A'dam

In oktober verschijnt het nieuwe album van het Jazzorchester of the Concertgebouw. Het heet 'Jazz Influencers' en bevat composities van Reinier Baas, Gideon van Gelder, Joris Roelofs, Maartje Meijer, Ben van Gelder, Simin Tander, Maarten Hogenhuis, Morris Kliphuis en Tineke Postma. De presentatie is op 18 oktober in het Muziekgebouw aan het IJ in Amsterdam. "Het is een divers album met negen composities van prominente musici die de grenzen van jazz opzoeken en hun visie delen op bigbandmuziek van de toekomst", zo is op de website van het orkest te lezen.

JAZZ

EEN HOORCOLLEGE OVER
STIJLEN EN MUZIKALE
ONTWIKKELINGEN IN
JAZZ VAN 1900 TOT NU
door Vera Vingerhoeds

Hoorcollege Vera Vingerhoeds over jazz als download beschikbaar

Bij uitgeverij Home Academy is als download een hoorcollege over de jazz-geschiedenis door Vera Vingerhoeds verschenen. In bijna zes uur vertelt zij over 23 stijlen en substijlen van 1900 tot nu, waaronder neobop, latin jazz, kammerjazz, ambient en minimal jazz, urban jazz en hedendaagse jazz in de Lage landen. Ook staat zij stil bij de opbouw van solo's en vrije improvisatie. Het geheel is onderverdeeld in vier colleges.

Beluister hier een fragment:
<https://bit.ly/3hHeUqY>

JAZZFLITS OP REIS

Lo Reizevoort in Zweden

ALF HÄGGKVIST: VERRASSEDE PIANIST

Deze zomer nog net even in mijn geliefde Zweden op vakantie geweest. Altijd ben ik op zoek naar Zweedse jazz op cd. Dat is tegenwoordig ook daar geen eenvoudige opgave. De meeste cd's worden heden ten dage nu eenmaal via internet verkocht. Er zijn maar een paar winkels over die nog fysiek schijfjes in de bakken hebben staan. Dan denk ik bijvoorbeeld aan Folk à Rock in Malmö en Bengans, in zowel Stockholm als Göteborg. Of de speciaalzaak (jazz) Plugged Records in Gamla Stan in de hoofdstad.

Tegenwoordig is een ruime sortering jazz hooguit te vinden in tweedehands zaken. Neem Roadhouze Records in Helsingborg. Die heeft de tweedehands cd's (en elpees) gesorteerd naar genre in volgepropte bakken staan. Gemiddelde prijs: acht euro. Ander voorbeeld: Repeat Records in Lund.

Een bruikbare bron om aan de zilverkleurige schijfjes te komen zijn rommelmarkten ('loppis') van bijvoorbeeld de plaatselijke sportvereniging en de kringloopwinkels. De opbrengst van de verkochte goederen gaat in het laatste geval meestal naar een goed doel. Ik denk aan ketens als Rode Kruis, Erikshjälpen, Myrorna en Lions Clubs. Daar wordt voor een cd doorgaans een tot twee euro gevraagd.

Twee dingen moeten daarbij in de gaten worden gehouden, net als in Nederland trouwens. Allereerst, zit er wel een cd in het doosje, zo ja, is het wel de goede. Ten tweede, ziet de speelzijde er redelijk ongeschonden uit.

Soms kom je tot verrassende ontdekkingen. Zo kocht ik een plaatje van het Alf Häggkvist Trio (piano, bas en drums). Ik hoorde in de vakantiebungalow alleen maar piano. Lag dat aan mijn draagbare geluidsinstallatie? Bij nader inzien niet. Van dezelfde (jazz)pianist was een ander schijfje in het tweedehands doosje beland.

Ik kende de pianist niet, kon me de naam van de bassist, Filip Augustson, vaag herinneren. Hem dacht ik wel eens als sessiebassist in Stockholm te hebben gehoord. Dat gaf de doorslag de gok te wagen en het plaatje te kopen.

De melodieën kwamen me al snel bekend voor. Wat bleek: het was een solo-cd van componist en pianist Alf Häggkvist (1950-2017), 'Improvisationer Psalm & Visa II'. Leuk een nieuwe, interessante Zweedse jazzpianist te hebben ontdekt.

Er werd uitgebreid op de 'verkeerde' cd op onder andere psalmen en volkswijsjes geïmproviseerd. Het past in een traditie.

Pianisten als Jan Johansson, Olof Lövmö, Anders Widmark en Jan Lundgren deden het ook. Kennelijk leunen Zweedse psalmgezangen zich prima voor jazzachtige improvisaties. Zweden hebben trouwens meer psalmen dan de 150 in de reformatorische Nederlandse kerken. Het zijn er een paar honderd, vaak gebaseerd op traditionele volksmelodieën. Zo zie je maar: zoeken in tweedehands spul kan soms een (aangename) verrassing opleveren.

Website Roadhouze Records: <https://wp.roadhouze.se/>;

Website Repeat Records: <http://www.repeatrecords.se>.

In de rubriek 'Jazzflits op reis' doen medewerkers van Jazzflits in woord en/of beeld verslag van de jazzscene in het buitenland waar ze verblijven.

ROLF DELFOS CS

Bezetting:

Rolf Delfos (sax),
Frans Heemskerck (toetsen),
Jeroen Vierdag (bas),
Pim Dros (drums).

Datum en plaats:

10 september 2020,
Grand Café Van 't Huis,
Leiden.

In het collectief Leidse Geluiden hebben zich een aantal Leidse muzikanten verenigd, onder wie de initiatiefnemers Sven Rozier en Cedric Glans en verder Vivienne Aerts, Sven Rozier, Karel Boehlee, Lizzy Ossevoort, Bart Wirtz, Johan Plomp, Bernard Berkhout en Frans Bouwmeester. Het collectief organiseert concerten in Grand Café Van 't Huis aan de Catharinatuin van de Leidse Stadsgehoorzaal. De muzikanten krijgen geen gage, maar worden betaald uit de entreeprijzen. Er zijn verschillende ticketprijzen. "Het idee is om alle Leidse muzikanten te verenigen in een collectief die elkaar ondersteunt, inspireert en versterkt in deze tijden en daarna", aldus de website van Leidse Geluiden. Donderdag 10 september was het thema 'Chasin' the keys'. Dat deden Rolf Delfos (sax), Frans Heemskerck (toetsen), Jeroen Vierdag (bas) en Pim Dros (drums). Marcel Schikhof maakte de foto's op deze pagina.

Concertaankondigingen vindt u op:
<https://www.facebook.com/Jazzflits>

Jeroen Vierdag. (Foto: Marcel Schikhof)

JAZZ IN BEELD

LEIDSE GELUIDEN

Pim Dros. (Foto: Marcel Schikhof)

Rolf Delfos. (Foto: Marcel Schikhof)

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 21 september 2020

1 Christian McBride Big Band

For Jimmy, Wes And Oliver
(Mack Avenue)

2 Bobby Watson

Keepin' It Real
(Smoke Sessions)

3 Gregory Porter

All Rise
(Blue Note)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Marcel Frans, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Hans Invernizzi, Peter J. Kortens, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Gijs Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:**

• **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

FESTIVALS OKTOBER

Het New Rotterdam Jazz Orchestra speelt tijdens het festival Jazz International Rotterdam en Nijmegen. (Persfoto)

JAZZ WILRIJK

De Kern en diverse andere locaties, Wilrijk

3 oktober 2020

(<https://bit.ly/2FyPazR>)

Met onder anderen: Cargo Mas (Sam Vloemans), Tutu Puoane & Ewout Pierreux, Frank Vaganée Trio, Julien Tassin Trio en Jelle Van Giel Group.

SOUND OF EUROPE

Podium Bloos, Pier15, Breda

16, 17 oktober 2020

(<https://www.sound-of-europe.nl/>)

Met onder anderen: Eric Vloeimans, Artvark & Apollo Double Quartet, Fondse/Puntin/Van der Westen/Kölsch, Tin Men & The Telephone en Eddy The Ethiopians.

[Geen kaartverkoop aan de deur.](#)

JAZZ INTERNATIONAL ROTTERDAM

LantarenVenster, Rotterdam

29 oktober tot en met 1 november 2020

(www.fjir.nl)

Met onder anderen: Alba Gil Aceytuno - The Pack Project, Pablo Giw & Rebekka Salomea, Adéjèji Septet, Enkuentro: Randal Corsen & New Rotterdam Jazz Orchestra, Witch 'n Monk & Jorrit Westerhof, Tini Thomsen MaxSax, No Man's Land: Kika Sprangers & Pynarello, en Ramón Valle & Reinier Baas.

[Kaartverkoop via de website.](#)

JAZZ INTERNATIONAL NIJMEGEN

Brebl, De Lindenberg, Doornroosje, Stadsschouwburg

29 oktober tot en met 1 november 2020

(www.fjin.nl)

Met onder anderen: Alba Gil Aceytuno - The Pack Project, Witch 'n Monk & Oene van Geel, Tolyqyn, Adéjèji Septet, Han Bennink & Joris Roelofs, Ramón Valle & Reinier Baas, Tini Thomsen MaxSax, Pablo Giw & Rebekka Salomea, Tijn Wybenga & AM.OK en Randal Corsen & New Rotterdam Jazz Orchestra.

[Kaartverkoop via de website.](#)

SO WHAT'S NEXT

Muziekgebouw, Eindhoven

30, 31 oktober, 1 november 2020

(<https://sowhatnext.nl/line-ups/>)

Met onder anderen: Kurt Rosenwinkel, andere namen volgen.

Actuele berichten en concertaankondigingen vindt u op:
<https://www.facebook.com/Jazzflits>

VERVOLG PRINCE LASHA

Wegens gebrek aan werk en erkenning keert Lasha in februari **1966** terug naar Californië.

In **1970** is Lasha op het Monterey Jazz Festival, in mei 1971 op het Berkeley Jazzfestival met Hadley Caliman (1932-2010) als vervanger voor Sonny Simmons. Zijn Monterey- en Berkeleyplaten worden wel uitgebracht, maar slecht verdeeld. Gelukkig zorgt het Duitse Enja voor een betere distributie van hun mei **1974**-opnamen.

Door zijn deelname aan politieke activiteiten en betrokkenheid bij de Black Panthers wordt Lasha wel gedwarsboomd. Hij had nog tijd over voor de Getuigen van Jehova.

Zijn reisroute kan je achterhalen in de discografische notities hiernaast.

Hij zou gemusiceerd hebben in **1980** in Pisa, tijdens de Jazz Marathon in Groningen (5-7 juni 1981), in Moers (6-7-8 juni 1981), op 4 augustus 1982 in het Bimhuis te Amsterdam met bassist Wilbur Little (1928-1987), drummer Clarence Becton (°1933) en pianist Karel Boehlee (°1960), misschien in het Vondelpark in die dagen. Op 3 oktober 1987 was hij in Jazzcentrum Thelonious in Rotterdam.

Ook werkte pianist Nico Bunink (1936-2001) met Lasha samen. In die periode ook in de New Morning in Parijs?

In **1987** wordt hij geciteerd in Novi Sad, Servië, fotograaf Laslo Dorman plaatst 1986 bij een foto van Prince Lasha, zelf spreekt hij over 1988. Hij zou de Joegoslavische opnamen uitbrengen als 'Last Train To Yugoslavia'. Hij toerde daar met trompettist Woody Shaw (zie de link op pag. 12). Juli 1988 greep Milosevic de macht in Novi Sad en zijn politieke overval betekende het einde van het toenmalig jazzfestival aldaar.

Feitelijk was Lasha's loopbaan gestopt in 1987, maar af en toe duikt hij nog ergens op, kieskeurig als hij was. In **2001** verscheen hij nog op het Franse Nancy Jazz Pulsations. Hij was steeds present tijdens de jaarlijkse 'Tribute to Dolphy' in Yoshi's in Oakland. Even kwam Lasha nog in de belangstelling door een platencomeback in **2005** met Odean Pope.

In de jaren tachtig en negentig keert hij zijn leven volledig om. Hij gaat in het vastgoed en wordt miljonair. Hij stierf op 12 december 2008, werd gecremeerd in het Mountain View Cemetery in Oakland.

Erik Marcel Frans

DISCOGRAFISCHE NOTITIES PRINCE LASHA

21 nov 1962 – **Prince Lasha Quintet** featuring Sonny Simmons, 'The Cry!', PL-fl, Sonny Simmons-as, Gary Peacock-b, Mark Proctor-b, Gene Stone-d, in Los Angeles voor Lester Koenig en zijn Contemporary Records (OJC 1945)

mei 1963 – **Prince Lasha**, 'It Is Revealed', PL-fl, Simmons-as, Clifford Jordan-ts, Don Cherry-tp, Fred Lyman-flh, Orville Harrison-b, Bill Wood-b, Charles Moffett-d, in New York, drie nummers in de Zounds Recording Studio (Zounds L71863)

1963? – **Sonny Simmons**, Clifford Jordan, Prince Lasha, The Bossa Tres, 'Jazz Tempo, Latin Accents', twaalf tracks opgenomen in New York tijdens Sonny Simmons eerste verblijf aldaar dat slechts vijf maanden duurde van april tot augustus 1963 (Audio Fidelity AFSD 6111), de plaat had ook als titel 'The Nova Scene' (AFLP2111), nu op Fresh Sound 0304

3 juli 1963 – **Eric Dolphy Group**, 'Iron Man', Dolphy-bcl, Woody Shaw-tp, Clifford Jordan-sop, Simmons-as, PL-fl, Garvin Bushell-bassoon, Bobby Hutcherson-vib, Richard Davis-b, Eddie Khan-b, J.C.Moses-d, op Eric Dolphy 'Memorial Album', ook op Fresh Sound FSR 1628

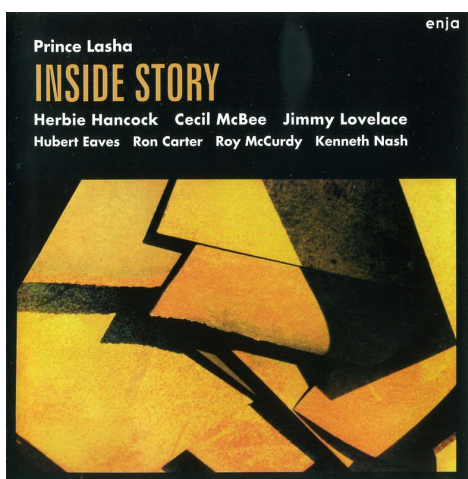
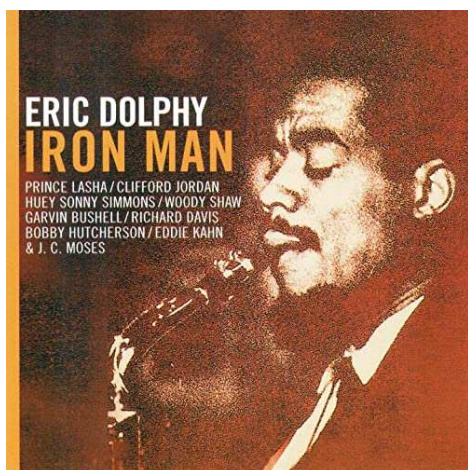
3 juli 1963 – **Eric Dolphy Sextet**, 'Conversations', Dolphy, Jordan, Simmons, PL-fl, Hutcherson, Davis, Moffett, in New York (Dureco Cell CD 5014)(Fresh Sound FSR 1627)

8 augustus 1963 – **Elvin Jones-Jimmy Garrison Sextet**, 'Illumination!', PL-cl,fl, Simmons, Charles Davis-bars, McCoy Tyner-p, Jimmy Garrison-b, Elvin Jones-d, feitelijk Coltrane's ritmesectie (Impulse AS 49)(Impulse MCA 12502)

1965 – **Prince Lasha Quartet**, 'Inside Story', PL-fl,as, Herbie Hancock-p, Cecil McBee-b, Jimmy Lovelace-d, vijf composities van Lasha in de CBS Studios in New York, (Inner City 3044)(Enja 9131)

[...lees verder op de volgende pagina](#)

VERVOLG PRINCE LASHA

25 oktober 1965 – **The Jazz Composers Orchestra**, 'NDR Jazz Workshop', Michael Mantler, Steve Lacy, PL, Hans Koller, Ronnie Ross, Attila Zoller, Carla Bley, Paul Bley, Kent Carter, Barry Altschul, vier nummers in Hamburg, Workshop Nr. 41, Studio 11 (NDR 629.851)

29 oktober 1965 – **The Jazz Composers Orchestra**, 'NDR Jazz Workshop', elf nummers met dezelfde musici, ook in Hamburg

13 januari 1966 – **Prince Lasha Ensemble**, 'Insight', PL-as,fl in Londen met Engelse musici, onder meer Stan Tracey-p, Rick Laird-b, later bij Mahavishnu Orchestra (CBS BPG62409)

28 & 29 september 1967 – **Prince Lasha-Sonny Simmons Quintet**, 'Firebirds', met Bobby Hutcherson-vib, Buster Williams-b, Charles Moffett-d, vijf composities van Lasha en Simmons, in Los Angeles Contemporary Studio's, (Fantasy 7617)(OJC1822)

20 september 1970 – **Prince Lasha** – 'Firebirds Live At Monterey Jazz Festival, vol. III', Simmons, Lasha, Williams, Hutcherson, Moffett, 'Scarlet Ibis Birds' en 'Journey to Soar', twee composities van Lasha, Birdseye Records 99001

mei 1971 – **Prince Lasha** – 'Firebirds Live At Berkeley Jazz Festival, vol. I', Hadley Caliman-ts,fl vervangt Simmons, 'April Showers' en 'City of Zoar', twee composities van Lasha, liner notes van Yusef Lateef, Birdseye 99001

7 & 8 februari 1973 – **Michael White Group**, 'The Land Of Spirit And Light', White speelt viool, een achttal musici met Cecil McBee-b, vijf tracks in Los Angeles, Impulse 9884227

mei 1974 – **Prince Lasha** – 'Firebirds Live At Berkeley Jazz Festival, Vol. II', ook als 'Search For Tomorrow', Hubert Eaves-p, Ron Carter-b, Roy McCurdy-d, Kenneth Nash-perc, drie composities van Lasha, Enja 9131/4008, liner notes Cannonball Adderley

1983 – **Prince Lasha featuring Webster Armstrong**, 'Firebirds', ook 'And Now Music', Armstrong is de zanger in een sextet, Dennis Gonzalez-tp, in Dallas, Daagnim 09

1983 – **Dennis Gonzalez**, 'Witness', dertien musici in Dallas, Daagnim 08

16 september 1987 – **Prince Lasha & Firebirds**, met Woody Shaw-tp, Mark Thompson-p, Jack Gregg-b, zijn zoon Prince Lasha Jr.-d, een radio-opname van France Culture, Magnetic Terrasse, Parijs

1987 – **Prince Lasha/Woody Shaw Quintet**, met Walter Schmocker-b, Roberto di Gioia-p, Prince La Shay Jr.-d, in Novi Sad, op video

5 april 2005 – **Prince Lasha/Odean Pope Trio**, 'The Mystery Of Prince Lasha', Odean Pope-ts, Tyrone Brown-b, Craig McIver-d, negen tracks, The Spirit Room, Rossie, NY, (CIMP 330)

19 oktober 2008 – **Prince Lasha**, Eddie Gale, Marcus Shelby, David Boyce, Howard Wiley, Darrell Green, '6 x 6', zes musici voor zes stukken, in San Francisco. Trompettist Eddie Gale stierf op 10 juli 2020, Prince Lasha stierf nauwelijks twee maanden na deze opnamen, pas nu uitgebracht in augustus 2020.

Erik Marcel Frans